

Un document molt estimulant

La Facultat de Teologia de Catalunya ha dedicat el seu curs d'estiu —del 3 al 5 del juliol passat— a estudiar la trajectòria pastoral del papa Francesc i el contingut dels cinc capítols de la seva exhortació *La joia de l'Evangeli*, un text molt entusiasmador que està considerat com el programa del seu pontificat. Un centenar de persones de les diverses diòcesis catalanes varen seguir el curs, coordinat pel professor Xavier Morlans, que apareix en primer terme de la foto. (Foto: Ramon Ripoll)

GLOSSA

La visita del dimecres

Andreu i la Dolores són un matrimoni, tots dos de més de vuitanta anys, que gaudeixen d'una salut acceptable i viuen en el seu pis de sempre. Gestionen la vida personal i la vida domèstica sense massa entrebancs. Mantenen un cercle d'amistats que conreen amb interès i dedicació. Tenen un fill i una filla, casats tots dos, i una colla de néts. Formen part, des de fa molts anys —més de cinquanta—, d'un grup de matrimonis que es reuneix mensualment. En una de les darreres reunions, s'aborda el tema de la relació amb els fills quan s'ha entrat en la vellesa.

La Dolores exposa la seva experiència: «La nostra filla i el seu marit ens van dir un bon dia: "Us vindrem a veure un cop a la setmana; ens convidareu a dinar? Que ens hi voldreu? Quin dia us va bé perquè no destorbem les vostres activitats?" Els hi vàrem proposar el dimecres. Des d'aquell dia, cada dimecres vénen a dinar. Surten cadascú puntualment de la feina i vénen cap a casa nostra. S'interessen per nosaltres i fan moltes preguntes: "Mare, com esteu?" "Pare, us heu enfadat molt aquesta setmana? Sortiu a passe-

jar? Hauríeu de sortir més..." Quan acabem de dinar, una sobretaula curta i tots dos se'n tornen a treballar. Al principi ens estranyava tanta pregunta, però ara ja ens hi hem acostumat i, a més, ens agrada. Hem anat veient que el que volen es seguir la nostra vida, veure el que fem en la vida ordinària. Alguna vegada ens ho han dit: "Tenim ganes de saber com esteu". És cert, també, que la seva visita setmanal, juntament amb les de l'altre fill, la jove i els néts i nètes, fills d'un i altre, ens distreuen molt i ens fan sentir profundament estimats.»

Els avis se senten estimats, objecte de l'afecte de fills i néts. Les visites animen la seva vida. Marquen unes fites en el temps. Fites d'estimació i ajuda quan convé. Temps donat i acollit amorosament. Els avis en donen gràcies a Déu Pare i cada dia preguen per tots. Déu va fent via per les seves vides. «Els són els primers que han d'aprendre a comportar-se piadosament amb la pròpia família i satisfer el deute que tenen amb qui els ha donat la vida. Això és agradable a Déu» (1Tm 5,4).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

El bicentenari de sant Joan Bosco

Aquesta setmana voldria comentar dos fets relatius a la Congregació Salesiana, fundada per sant Joan Bosco. El primer fet és que aquesta congregació, ben present a la nostra ciutat i diòcesi des de la vida del fundador, sobretot per les històriques Escoles Professionals de Sarrià, té un nou rector major, que esdevé així el desè successor de sant Joan Bosco. Es tracta de l'espanyol Àngel Fernández de Artime, que pren el relleu del mexicà Pascual Chávez, que ha estat rector major els darrers dotze anys.

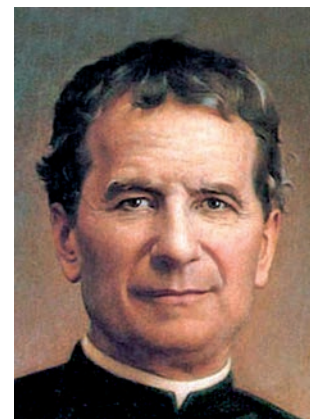
El nou superior general dels Pares Salesians va ser escollit en el darrer capítol general de la congregació, que es clausurà a Roma el passat 12 d'abril. Va néixer el 21 d'agost de 1960 a Gozón-Luanco, Oviedo. L'any 2009 va ser nomenat inspector de la congregació a l'Argentina Sud. Durant el seu pas per aquest país, va conèixer i col·laborà amb el que era aleshores arquebisbe de Buenos Aires, el papa Francesc.

El segon fet és que una de les primeres tasques del pare Àngel Fernández serà preparar les celebracions del bicentenari del naixement de sant Joan Bosco, que es duran a terme durant tot un any, del 16 d'agost de 2014 fins al 16 d'agost de 2015. El sant conegut per tothom com Don Bosco va néixer a Becchi, al nord d'Itàlia, el 16 d'agost de 1815. Orfe de pare als dos anys, va rebre una profunda educació cristiana de la seva mare, Margari-da Occhiena, una dona santa i intel·ligent, model de mares.

Des de la seva infància, i més encara quan ja fou sacerdot, la missió del sant es va desenvolupar entre els joves. Per a realitzar la seva gran labor social i evangelitzadora amb ells, fundà dues congregacions: els Pares Salesians i les Filles de Maria Auxiliadora. La Congregació Salesiana avui està present a 132 països i compta amb 15.000 membres.

Com ha dit el nou rector major de la congregació, «el món juvenil de tot el món és la terra que el Senyor ens dóna com el nostre propi camp de missió. Don Bosco va ser un home d'escolta: va saber interpretar les necessitats dels joves més abandonats, per la qual cosa el Senyor ens demana posar-nos a l'escolta dels joves d'avui, juntament amb els meus germans i mai sense ells».

Don Bosco morí el 31 de gener de 1888 a Torí. Dos anys abans, el 1886, visità la nostra ciutat i l'obra dels anomenats aleshores *Tallers salesians*, a Sarrià. A la basílica de la Mercè rebé de mans d'uns barcelonins la donació d'uns terrenys al Tibidabo, on s'alçà una petita ermita, que fou el nucli de l'actual basílica del Sagrat Cor. La ciutat de Barcelona, que sempre ha recordat i estimat la gran obra social d'aquest sant, es disposa amb goig a celebrar aquest bicentenari salesià.

Aquesta imatge parla Sant Joan Bosco (1815-1888), fundador dels Pares Salesians i de les Filles de Maria Auxiliadora

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

ANTON M. VILARRUBIAS

Riquesa espiritual i humana

El claretà Anton M. Vilarrubias va descobrir l'Església copta d'Egipte, formada per 10 milions de persones —a les quals se'ls dificulta el pa i la vida en diverses àrees de la societat—, en un viatge d'esperit ecumènic organitzat des de París.

Com viviu, com a missioner claretà, el moment actual de l'Església a Egipte?

La descoberta de l'Església copta d'Egipte va ser al Centre Copte Ecumènic Anàfora, entre El Caire i Alexandria, i va coincidir amb la meua retirada del camp acadèmic, d'història de l'art concretament. Es van acabar els viatges a Itàlia i sempre més m'he dedicat a les comunitats cristianes de l'Orient Mitjà. Va ser una conversió personal.

Quin és el paper de la missió avui?

L'ecumenisme és un talismà de la missió d'avui, perquè el camí de l'ecumenisme el marca l'Esperit. Hom hi creu poc en l'ecumenisme, però sense una fe entregada no hi pot haver ecumenisme ni missió evangèlica, només treball de funcionari. Tots els cristians tenim un mateix ADN: Jesucrist. Cal tenir-ho present.

Veieu més difícils per a nosaltres els temps actuals que el temps de sant Antoni Maria Claret?

Els seguidors de Jesús mai no han tingut unes circumstàncies tan favorables com avui. Hem redescobert l'Esperit Sant en l'acció missionera, ens acostem directament a la persona de Jesús. Possèim una riquesa incommensurable en el coneixement i l'hermenèutica bíblics i vivim una litúrgia sòbria i profunda. El contacte amb les comunitats orientals m'ha ajudat a entendre i viure la renovació del Vaticà II. Els nostres temps són millors.

Oscar Bardají i Martí

FE I GRANS CIUTATS

Les condicions de la sortida de l'Església

Si l'Església ha de *sortir*, com vol el papa Francesc, cal que sigui per anar a trobar els ciutadans. Les característiques «avui necessàries en tot lloc» que el Papa desitja per a l'anunci de l'Evangelí, s'han d'aplicar a la trobada en el cor de les nostres ciutats. En aquestes cal sobretot que l'Església «es faci paraula, es faci comunicació» (Pau VI, *Ecclesiam suam*), es faci conversa amb els conciutadans.

El mateix papa Francesc exposa les condicions característiques d'aquesta *sortida* de l'Església per anar cap als ciutadans en el n. 165 de l'exhortació *Evangelii gaudium*: 1. Que expressi —la trobada (l'anunci de l'Evangelí)— l'amor salvífic de Déu previ a tota obligació moral i religiosa; 2. Que no imposi la veritat; 3. Que apel·li a la llibertat; 4. Que estigui marcada per l'alegria, la paraula d'ànim i una crida a viure plenament; 5. Que tingui una integritat harmoniosa que no redueixi la predicació a unes poques doctrines a vegades més filosòfiques que evangèliques.

«Això —subratlla el papa Francesc— exigeix a l'evangelitzador certes actituds que ajuden a acollir millor l'anunci (de l'Evangelí de Jesucrist): proximitat, obertura al diàleg, paciència, acolliment cordial que no condemna» (*Evangelii gaudium*, n. 165, al final).

(De la ponència del Dr. Alphonse Borràs, de Lieja, Bèlgica, al Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

SER PADRES

Un requisito fundamental

Para gestionar adequadament una separació matrimonial mirando al bien de los hijos y llevar las cosas a buen término, hay un requisito que considero fundamental: la voluntad sincera de ambos padres de evitar el menor daño posible a sus hijos, y a ser posible que no sufran ninguno.

Pues ya lo sabe. Y si usted no está con este pleno convencimiento, porque tiene otras ideas en mente o está obcecado con otras prioridades, créame: devuelva este libro a la estantería en donde lo encontró o que le devuelvan su importe. Ahora no le va a sacar partido.

Pero si está decidido a salir de la tormenta de preocupaciones en que se encuentra como coprotagonista de esta turbulenta situación de ruptura (que quizá usted mismo ha provocado o iniciado, o se la ha encontrado servida) y además se ve con ganas de no pensar reiterativamente sólo en sí mismo (o en el otro cónyuge) y en lo desgraciado que es uno (o en lo culpable que es el otro), para así poder dedicar su potencial mental y emocional para intentar educar bien a sus hijos..., probablemente este es el libro que usted necesita.

Una nota aclaratoria. A lo largo del libro y por razones obvias de agilizar la lectura, he decidido utilizar únicamente el género masculino (tómelo aquí como neutro), de tal manera que cuando escribo *él/ellos, niño/s, hijo/s, padre/s o esposos*, me estoy refiriendo a los dos sexos; ya que cuando quiera especificar alguna característica diferencial con relación al sexo, escribiré claramente *ella o él, ellos o ellas, hijas o madres, esposa o esposo*, etcétera.

Dr. Paulino Castells
(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Cristianos en fiestas

No podemos dudarlo: aún sin haber repasado las estadísticas, podemos afirmar que miles de pueblos y ciudades celebran su fiesta patronal en agosto, y un tanto por ciento elevado en honor a la Virgen de la Asunción. Tradiciones familiares y locales se unen en torno al hecho religioso.

Cristianos y comunidades cristianas que comparten con los cercanos un motivo de alegría y de fiesta. ¿Cómo se nos reconocerá a los cristianos en medio de este colectivo festivo? Explicaba el papa Francisco que «armonía, testimonio, atención a los necesitados: son tres pinceladas de la imagen que representa a una comunidad cristiana».

«Es necesario construir un clima en el que reine la paz y la armonía». Sin espacio «para las murmuraciones, las envidias, las calumnias, las difamaciones», Jesús nos hace ver este camino de amor entre nosotros. Comunidad que «da testimonio de la resurrección de Jesucristo, de que Jesús está vivo entre nosotros».

Por último, Francisco nos invita a examinarnos: «¿Se ocupa mi comunidad de los pobres? ¿Es una comunidad pobre? ¿O pone la confianza en las riquezas, en el poder?».

Que el Espíritu Santo, oraba el Papa, «nos ayude a ir por este camino, el camino de quienes han renacido en el bautismo».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 18. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Ez 24,15-24 / Sl: Dt 32,18-19.20-21 / Mt 19,16-22]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; sant Patrici, bisbe; beat Manés de Guzmán, prev. dominicà, germà de sant Domènec; beat Nicolau Factor, prev. franciscà, de València.
- 19. ■ Dimarts** [Ez 28,1-10 / Sl: Dt 32,26-27ab. 27cd-28.30.35cd-36ab / Mt 19,23-30]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev., fund. Eudistes; sant Magí (s. III), mr., ermità a Brufaganya (Conca de Barberà).
- 20. □ Dimecres** [Ez 34,1-11 / Sl 22 / Mt 20,1-16]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc, a Clravall, i doctor de l'Església; sants Cristòfor i Leovigild, mrs. a Còrdova; sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).
- 21. □ Dijous** [Ez 36,23-28 / Sl 50 / Mt 22,1-14]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835); sant Privat, bisbe i mr.; sant Bonosi i Maximià, màrtirs, patrons de Blanes.
- 22. □ Divendres** [Ez 37,1-14 / Sl 106 / Mt 22,34-40]. Mare de Déu, Reina, i altres advocacions. Sant Timoteu, mr. a Roma (303).
- 23. ■ Dissabte** [Ez 43,1-7a / Sl 84 / Mt 23,1-12]. Santa Rosa de Lima (1586-1617), vg. terciària dominicana del Perú; sant Felip Benici (1233-1285), prev. servita.
- 24. ■ † Diumenge vinent**, XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 22,19-23 / Sl 137 / Rm 11, 33-36 / Mt 16,13-20]. Mare de Déu de la Font de la Salut. Sant Bartomeu (o Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de Vialar, vg., fund.; santa Àurea, vg. i mr.

DIUMENGE XX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 56,1.6-7)

Diu el Senyor: «Compliu els vostres manaments, obreu el bé, que està a punt d'arribar la meua salvació, i de revelar-se la meua bondat. Els estrangers que s'han adherit al Senyor, que es posen al seu servei per amor del seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen fidels a la meua aliança, els deixaré entrar a la muntanya sagrada i celebrar les seves festes en la meua casa d'oració; acceptaré en el meu altar els seus holocaustos i les altres víctimes, perquè tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració.»

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,13-15.29-32)

Germans, tinc una cosa a dir-vos a vosaltres, els qui no sou jueus: Ja que sóc el vostre apòstol, miro de posar ben alt el meu servei, esperant que els jueus, que són del meu llinatge, n'estaran gelosos i podré salvar-ne alguns. Si del fet d'haver estat ells exclosos n'ha vingut la reconciliació del món, què no vindrà quan ells s'incorporin? No serà un pas de mort a vida? Quan Déu ha concedit a algú els seus favors i l'ha cridat, no es fa mai enrere. Vosaltres, en altre temps, no éreu obedients a Déu, però ara que ells l'han desobeït, Déu s'ha compadit de vosaltres; igualment Déu es vol compadir d'ells, que ara, mentre es compadia de vosaltres, no li han estat obedients. Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 15,21-28)

En aquell temps, Jesús es retirà a la regió de Tir i de Sidó, i sortí d'allà una dona cananea cridant: «Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meua filla està endimoniada.»

Jesús no li contestà ni una paraula, però els deixebles li demanaven: «Despatxeu-la d'una vegada: només fa que seguir-vos i cridar». Jesús els respongué: «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel». Ella vingué, es prosternà i digué: «Senyor, ajudeu-me». Jesús li respon: «No està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells». Ella li contesta: «És veritat, Senyor, però també els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos». Llavors Jesús respongué: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols.» I a l'instat es posà bona la seva filla.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 56,1.6-7)

Así dice el Señor:

«Guardad el derecho, practicad la justicia, que mi salvación está para llegar y se va a revelar mi victoria. A los extranjeros que se han dado al Señor, para servirlo, para amar el nombre del Señor y ser sus servidores, que guardan el sábado sin profanarlo y perseveran en mi alianza: los traeré a mi Monte Santo, los alegraré en mi casa de oración; aceptaré sobre mi altar sus holocaustos y sacrificios, porque mi casa es casa de oración y así la llamarán todos los pueblos.»

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Oh Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

El Señor tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros: / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges la tierra con justicia, / riges los pueblos con rectitud / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / hasta los confines del orbe. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rm 11,13-15.29-32)

Hermanos:

Os digo a vosotros, gentiles: Mientras sea vuestro apóstol, haré honor a mi ministerio, por ver si despierto emulación en los de mi raza y salvo a algunos de ellos. Si su reprobación es reconciliación del mundo, ¿qué será su reintegración sino un volver de la muerte a la vida? Los dones y la llamada de Dios son irrevocables.

Vosotros, en otro tiempo, desobedecisteis a Dios; pero ahora, al desobedecer ellos, habéis obtenido misericordia. Así también ellos que ahora no obedecen, con ocasión de la misericordia obtenida por vosotros, alcanzarán misericordia. Pues Dios nos encerró a todos en desobediencia, para tener misericordia de todos.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 15,21-28)

En aquel tiempo, Jesús salió y se retiró al país de Tiro y Sidón. Entonces una mujer cananea, saliendo de uno de aquellos lugares, se puso a gritarle: «Ten compasión de mí, Señor Hijo de David. Mi hija tiene un demonio muy malo.» Él no le respondió nada. Entonces los discípulos se le acercaron a decirle: «Atiéndela, que viene detrás gritando.» Él les contestó: «Sólo me han enviado a las ovejas descarriadas de Israel.» Ella los alcanzó y se postró ante él, y le pidió de rodillas: «Señor, socórreme.» Él le contestó: «No está bien echar a los perros el pan de los hijos.» Pero ella repuso: «Tienes razón, Señor; pero también los perros comen las migajas que caen de la mesa de los amos.» Jesús le respondió: «Mujer, qué grande es tu fe: que se cumpla lo que deseas.» En aquel momento quedó curada su hija.

Jesús guareix la dona cananea. Miniatura d'un Evangeliari, Biblioteca Nacional (Madrid)

☺) Aquesta imatge parla

COMENTARI

La fe de la fenícia (cananea)

L'episodi de la guarició de la filla de la dona fenícia, Mateu l'ha tret de Marc. Tanmateix, Mateu li ha conferit un sentit més en consonància amb la seva visió de l'actuació de Jesús fora dels límits d'Israel. Ho fa sobretot amb dues observacions. La primera subratlla que Jesús es mostra molt poc receptiu a la petició de la dona. Mateu ho remarca perquè Jesús no li fa cap cas: «No li contestà ni una paraula». Una actitud sorprenent, atesa l'atenció que mostra Jesús pels malalts en Mateu. Però a aquesta reticència encara s'hi afegeix una altra nota: els deixebles s'acosten a Jesús per dir-li que la insistència de la dona es

fa pesada. Amb aquests dos subratllats, que no són a Marc, la petició de la dona és insistent i feixuga. Però, ensems, deixa entreveure una confiança extraordinària en Jesús i en la seva capacitat de guarir la seva filla.

La segona observació de Mateu rebla el clau de la negativa de Jesús. En la seva resposta als deixebles, Jesús remarca: «Només (cal notar l'adverbi) he estat enviat a les ovelles perdudes de la casa d'Israel». Això ja ho havia recomanat als deixebles en el seu discurs de missió: «No us encamineu a la terra de pagans, aneu a les ovelles perdudes de la casa d'Israel» (10,6). L'ensenyament de Jesús segons Mateu sembla clar i definit. No hi ha dubte que té versemblança històrica.

Tanmateix, la insistència de la dona és tan gran que Jesús, després de tornar-li a dir que ell ha estat enviat a Israel («els fills» són els jueus, «els cadells» són els pagans), acaba concedint-li la guarició de la filla de lluny estant. Cal notar que li diu Jesús a la dona (no li deia pas a Marc): «Dona, la teua fe és molt gran, que es faci com demanes». La fe de la cananea eixampla l'horitzó de la missió. Com ho va fer també la fe del centurió (Mt 8,5-13). És el que va passar a Síria: els no jueus van creure i van ser acceptats en l'Església. L'Església de Jesús, a Mateu, serà clarament oberta a tothom (cf. Ac 13,19-22).

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

EXERCICIS I RECESSOS

Vuit dies d'exercicis a la Cova de Sant Ignasi (Camí de la Cova, Manresa). Mes de setembre: De l'1 al 10, amb Avelino Fernández, SJ. Del 12 al 21, amb Toni Català, SJ. Per a més informació: t. 938 720 422, c/e: info@covamanresa.cat

PELEGRINATGES

Pelegrinatge a Cuba amb els Amics de Catalunya Cristiana i Ràdio Estel. Del 7 al 18 d'octubre, visita al Santuari de la Verge de la Caritat del Cobre i ruta cultural recordant els indians. Per a més informació: Club+amics, t. 934 092 770.

LLIBRES

Antologia poètica de Mn. Manuel Tort. *Tres vials, un sol camí.* Aquest és el títol del darrer llibre de Mn. Manuel Tort, escriptor i poeta prou conegut. Ha celebrat els 60 anys de sacerdot i amb aquest motiu Mn. Manel Simó ha preparat una antologia de l'obra poètica de

Interès del Papa pel Congrés sobre les Grans Ciutats

El 29 de juny d'enguany va escaure's en diumenge. En les paraules pronunciades a l'hora de l'angelus —moment que recull la foto—, el Papa va recordar les figures de sant Pere i sant Pau i va acabar dient: «I, si us plau, no us oblideu de pregar per mi». Aquell mateix diumenge, el diari romà *Il Messaggero* publicava unes declaracions del Papa en les quals recordava la importància de l'acció de l'Església a les grans ciutats i afegia que «al mes de novembre, es farà a Barcelona un congrés dedicat precisament a la pastoral de les metròpolis». El 30 de juny el Papa rebé els reis d'Espanya, Felip VI i Letícia, en el seu primer viatge a l'estranger.

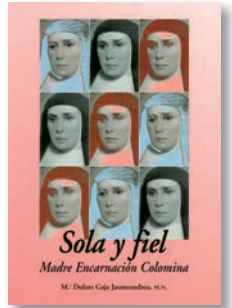
Mn. Tort. Són 60 poemes que canten els tres vials que ha seguit l'autor en l'únic camí de la seva vida: les relacions de cada dia a casa, la nostra terra i la fe en Déu. El llibre (Edito-

rial Claret, 108 pàg.) fou presentat el passat 25 de juny per Mn. Tort i Mn. Carles Sauró, amb la lectura d'alguns poemes per Jaume Roca.

Biografia de la madre Encarnación Colomina. Con el título de *Sola y fiel*, se ha publicado la biografía de esta religiosa nacida en Os de Balaguer en 1848, que fue la cofundadora con san Josep Ma-

nyanet de las Misioneras Hijas de la Sagrada Familia de Nazaret. Un libro de 366 páginas de la religiosa M. Dolores Gaja Jaumeandreu editado por esta congregación, a la que pueden dirigirse las personas interesadas. Incluye cartas y otros textos de la biografiada.

Breu biografia de dos papes sants. El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona ha editat dues breus biografies dels dos papes canonitzats el passat 27 d'abril. La del papa Angelo Giuseppe Roncalli es titula *Joan XXIII, el papa del poble*, i la va escriure Joaquim Gomis, mort fa poc, que fou un gran admirador de Roncalli; la de Karol Wojtyla es titula *Joan Pau II, el papa universal*, i és obra de Guillermo Juan Morado. També hi ha la versió castellana d'ambdós llibres.

PALABRA Y VIDA

El bicentenario de san Juan Bosco

Esta semana quisiera comentar dos hechos relativos a la Congregación Salesiana, fundada por san Juan Bosco. El primer hecho es que esta congregación, bien presente en nuestra ciudad y diócesis desde la vida del fundador, sobre todo por las históricas Escuelas Profesionales de Sarriá, tiene un nuevo rector mayor, que se convierte así en el décimo sucesor de san Juan Bosco. Se trata del español Ángel Fernández de Artime, que toma el relevo del mexicano Pascual Chávez, que ha sido rector mayor los últimos doce años.

El nuevo superior general de los padres salesianos fue elegido en el último capítulo general de la congregación, que se clausuró en Roma el pasado 12 de abril. Nació el 21 de agosto de 1960 en Gozón-Luanco, Oviedo. En 2009 fue nombrado inspector de la congregación en Argentina Sur. Durante su paso por ese país, conoció y colaboró con el que entonces era arzobispo de Buenos Aires, el papa Francisco.

El segundo hecho es que una de las primeras tareas del padre Ángel Fernández será preparar las celebraciones del bicentenario del nacimiento de san Juan Bosco, que se llevarán a cabo durante todo un año, del 16 de agosto de 2014 al 16 de agosto de 2015. El santo conocido por todos como Don Bosco nació en Becchi, en el norte de Italia, el 16 de agosto de 1815. Huérfano de padre a los dos años, recibió una profunda educación cristiana de su madre, Margarita Occhiena, una mujer santa e inteligente, modelo de madres.

Desde su infancia, y más aún cuando ya fue sacerdote, la misión del santo se desarrolló entre los jóvenes. Para realizar su gran labor social y evangelizadora con ellos, fundó dos congregaciones: los Padres Salesianos y las Hijas de María Auxiliadora. La Congregación Salesiana hoy está presente en 132 países y cuenta con 15.000 miembros.

Como ha dicho el nuevo rector mayor de la congregación, «el mundo juvenil de todo el mun-

do es la tierra que el Señor nos da como nuestro propio campo de misión. Don Bosco fue un hombre de escucha: supo interpretar las necesidades de los jóvenes más abandonados, por lo que el Señor nos pide que nos pongamos a la escucha de los jóvenes de hoy, junto con mis hermanos y nunca sin ellos».

Don Bosco murió el 31 de enero de 1888 en Turín. Dos años antes, en 1886, visitó nuestra ciudad y la obra de los entonces llamados *Talleres salesianos*, en Sarriá. En la basílica de la Merced recibió de manos de unos barceloneses la donación de unos terrenos en el Tibidabo, donde se levantó una pequeña ermita, que fue el núcleo de la actual basílica del Sagrado Corazón.

La ciudad de Barcelona, que siempre ha recordado y estimado la gran obra social de este santo, se dispone con júbilo a celebrar este bicentenario salesiano.

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia